

Sygn. akt III AUa 1770/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ewa Drzymała
Sędziowie:	SSA Monika Kowalska SSA Iwona Łuka-Kliszcz (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Mariola Pater

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **W. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.**

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji wnioskodawcy W. M.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach Wydziału VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 25 października 2012 r. sygn. akt VI U 863/12

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 1770/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 października 2012 r. Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie **W. M.** od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. z dnia 18 maja 2012 r. odmawiającej mu emerytury pomostowej w myśl art. 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656), z uwagi na fakt nie udowodnienia 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych oraz nie przedstawienia orzeczenia lekarza medycyny pracy o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4 – 12 załącznika nr. 1.

Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca W. M., ur. (...), w okresie od dnia 13 stycznia 1975 r. do 20 grudnia 1999 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, kolejno na stanowiskach; zapinacza, ślusarza, traser, kierowcy pojazdu transportu wewnętrznego.

W dniu 26 kwietnia 2012 r. wnioskodawca wystąpił o emeryturę pomostową. Do powyższego wniosku nie dołączył orzeczenia lekarza medycyny pracy o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w punktach 4 – 12 załącznika nr. 1 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych.

Orzeczeniem Powiatowego Zespołu d.s Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 17 marca 2008 r. W. M. został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy uznał, że wnioskodawca nie spełnił wszystkich warunków wymaganych do przyznania emerytury pomostowej określonych w art. 4 i art. 7 w zw. z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656). Ustawa ta w art. 7 uzależnia nabycie prawa do tego świadczenia od kumulatywnego spełnienia szeregu warunków, których spełnienie musi nastąpić najpóźniej w dacie wydania przez organ rentowy decyzji w przedmiocie przyznania świadczenia. Nie spełnienie któregokolwiek z warunków wyklucza nabycie prawa do świadczenia. Skoro zatem wnioskodawca nie przedłożył orzeczenia lekarza medycyny pracy o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w punktach 4 – 12 załącznika nr. 1 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, to prawo do emerytury pomostowej mu nie przysługuje, zaznaczając jednocześnie, że uzyskanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności nie jest równoznaczne z posiadaniem orzeczenia lekarza medycyny pracy, o którym mowa w art. 7 powołanej ustawy. W tej sytuacji Sądu Okręgowy, powołując się na pogląd Sądu Najwyższego zawarty w wyroku z dnia 15 grudnia 2000 r., II UKN 147/00 uznał, iż niecelowe stało się ustalanie pozostałej, spornej przesłanki, jaką jest 15 letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, określonej powołanym przepisem art. 7 ust. 2 cytowanej ustawy, a warunkującej przyznanie prawo do dochodzonego świadczenia. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł wnioskodawca W. M. zaskarżając go w całości. Zarzucił naruszenie przepisów postępowania, w szczególności art. 231 k.p.c. oraz art. 232 k.p.c. mające istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez nie zażądanie przedłożenia orzeczenia lekarza medycyny pracy, o którym mowa w art. 7 pkt.3 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, względnie nie przyjęcia, że ze względu na stan zdrowia nie jest on zdolny do wykonywania pracy w warunkach szczególnych, o których mowa w pkt. 4 – 12 załącznika nr. 1 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, naruszenie przepisów postępowania, w szczególności art. 233 k.p.c. błędną kwalifikację charakteru wykonywanej przez niego pracy w oparciu o art. 7 w zw. z załącznikiem Nr 1 pkt 6 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656) i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu apelujący podniósł, że w trakcie spornego zatrudnienia pracował bezpośrednio przy agregatach odlewniczych, które działają w technologii ciągłego odlewania stali i pełnią rolę swego rodzaju pieca odlewniczego. Potwierdzone zostało zatem, że charakter jego pracy wypełnia dyspozycję zawartą w pkt 6 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. Bez wpływu pozostaje, w ocenie apelującego fakt, że z biegiem lat zmieniające się przepisy zmieniły nazewnictwo stanowisk pracy, które często odbiega od faktycznego zakresu i charakteru wykonywanej pracy.

Sąd Apelacyjny w Krakowie zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia faktyczne oraz wywody Sądu pierwszej instancji odnośnie interpretacji przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656), które w całości przytoczono, tak więc nie zachodzi potrzeba ich powtarzania.

Pokreślenia wymaga jedynie, że z jednoznacznego brzmienia zarówno art. 4 zd. 1 („prawo do emerytury pomostowej... przysługuje pracownikowi...”) jak i art. 7 zd. 1 tej ustawy („pracownik wykonujący w hutnictwie prace... nabywa prawo do emerytury pomostowej jeżeli...”) wynika wprost, że prawo do emerytury pomostowej może nabyć tylko osoba będąca jeszcze pracownikiem i jednocześnie spełniająca pozostałe warunki, o jakich mowa w ustawie o emeryturach

pomostowych. Skoro omawiane przepisy przewidują, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, to jasnym jest, że chodzi o osobę pozostającą w stosunku pracy. W wyniku ustania zatrudnienia następuje utrata statusu pracownika, a w konsekwencji niemożliwość nabycia prawa do emerytury pomostowej, która przysługuje jedynie pracownikowi spełniającemu dodatkowe warunki. Przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie, co oznacza, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych (por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2012 r., III AUa 252/12 – LEX nr. 1164689, czy też wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 września 2012 r., III AUa 440/12 – LEX nr. 1220435).

Tymczasem w dacie złożenia ponownego wniosku o emeryturę pomostową, tj. 26 kwietnia 2012 r., wnioskodawca ur. po dniu 31 grudnia 1948 r., udowodnił co prawda ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy oraz rozwiązał z dniem 20 grudnia 1999 r. stosunek pracy, to nie posiadał orzeczenia lekarza medycyny pracy o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4-12 załącznika Nr 1 do ustawy (czego wymaga art. 7 pkt 3). Zaświadczenia o niezdolności do wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia 22 listopada 2012 r. przedłożył dopiero do apelacji i zaświadczenia te odnoszą się do obecnego stanu zdrowia wnioskodawcy, a nie okresu kiedy pozostawał jeszcze w zatrudnieniu. Nie spełnił on zatem kumulatywnie przesłanek wymaganych dla nabycia prawa do emerytury pomostowej z art. 7 ustawy o emeryturach pomostowych. Prawidłowo zatem Sąd pierwszej instancji, powołując się na pogląd Sądu Najwyższego zawarty w wyroku z dnia 15 grudnia 2000 r., II UKN 147/00, nie badał przesłanek wynikających z art. 7 pkt. 2 tej ustawy, tj. nie przeprowadzał postępowania dowodowego na sporną okoliczność 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Dodatkowo zauważyć należy, iż przedłożone przez apelującego prawomocne orzeczenie o posiadanym stopniu niepełnosprawności (w przypadku apelującego o stopniu umiarkowanym), na które powołuje się on w całym toku postępowania, nie wpływa na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Stwierdzić bowiem należy, iż sam fakt istnienia orzeczenia o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności nie przesądza jeszcze o istnieniu z tego tytułu niezdolności do pracy w warunkach szczególnych. Orzeczenie stwierdzające u określonej osoby "umiarkowany stopień niepełnosprawności", oznacza tylko tyle, że w danym wypadku chodzi o "osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych" w rozumieniu art. 4 ust. 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych; Dz. U. Nr 123, poz. 776 ze zm. Jednakże w świetle obowiązującego stanu prawnego brak jest podstaw do utożsamiania pojęć prawnych "niezdolności do pracy do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w pkt. 4 – 12 załącznika nr. 1.", określonej w art. 7 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz "niepełnosprawności", o której mowa w art. 1 i art. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, skoro każde z tych pojęć posiada bowiem odmienną definicję legalną, a orzekanie w tych sprawach należy do kompetencji innych organów i stanowić ma konieczną przesłankę prawną dla ustalenia prawa do korzystania z różnego rodzaju świadczeń lub uprawnień.

Podnoszone w apelacji naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego w ocenie Sądu Apelacyjnego jest bezzasadne, co prowadzi do konstatacji, że zaskarżony wyrok oparty na niewadliwych ustaleniach faktycznych odpowiada prawu, a apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c., o czym orzeczono jak w sentencji.